

FULL

D' INFORMACIÓ OBRERA I POPULAR

any V, nº 56

caella, juliol, 1974

preu 3 ptes.

* editorial *

No tenim cap micada por a equivocar-nos en dir que des de fa un temps, i ara més que mai, tant en el nostre país com a la resta de l'Estat espanyol, es respiren aires d'intranquil·litat i de gran descontent.

La dictadura feixista del règim del general Franco, que des de fa més de trenta-cinc anys nega, d'una forma total i absoluta, les més mínimes llibertats democràtiques, està descomposant-se progressivament.

Tota persona avui mínimament informada de la situació política, econòmica i social de l'Estat espanyol se n'adona que, forçosament en un termini més o menys llarg, s'ha de produir un canvi polític de gran transcendència; i l'evidència d'aquest canvi la podem constatar -entre altres fets- en quatre de molt concrets i importants.

1er.: MOVILITZACIÓ POPULAR

La creixent i cada vegada més coherent i organitzada mobilització del nostre poble i de tots els pobles que componen l'Estat espanyol enfront del feixisme i per les llibertats democràtiques, lluitant cada dia amb una renovada força i esperit de llibertat i justícia, els treballadors de les fàbriques, del camp i del mar, els estudiants i professors, els col·legis professionals, advocats i metges, arquitectes, enginyers, periodistes, l'Església, les associacions legals com: Joventut Obrera Catòlica, Comunitats Cristianes de Base, Associació d'Amics de la ONU, Pares de Família, Comissions de Veïns, etc., etc., veuen la necessitat de combatre, amb un ànim més decidit, per la implantació de les llibertats democràtiques.

2on.: FORCES POLITIQUES D'EXTREMA DRETA

Les contínues i apassionades declaracions públiques dels dirigents més importants de l'extrema dreta: Blas Piñar, Jorge Mota, García Rebull, Iniesta Cano, Cirón, Guerra Campos, etc., eleven als quatre vents que "la guerra pesa a quien pesa no ha terminado", amb un clar i criminal intent de provocar una altra guerra civil abans que acceptar un canvi polític.

LA DRETA LITIGAL O NEOCAPITALISME

Ruís Giménez, Conde de Motrico, Calvo Sotelo, etc., se n'adonen de la urgent necessitat d'aconseguir les llibertats democràtiques, llibertats polítiques, partits polítics, eleccions lliures, ja que només

d'aquesta forma l'Estat espanyol podria entrar amb plena autoritat, al Mercat Comú, podent sortir així de l'actual i perillós estancament econòmic, polític i social, Cosa que ens beneficiaria a tots.

L'ESQUERRA I LA DRETA A LA CLANDESTINITAT A CATALUNYA

a) La Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya composta per: Esquerra Republicana de Catalunya, Front Nacional de Catalunya, Moviment Socialista de Catalunya, Partit Carlí Català, Partit Popular de Catalunya, Partit Socialista Unificat de Catalunya i Unió Democràtica de Catalunya amb el seu programa de set punts:

- 1.- Llibertats democràtiques sense excepció.
- 2.- Amnistia general.
- 3.- Llibertat sindical.
- 4.- Dret de vaga.
- 5.- Mesures que millorin les condicions de vida dels treballadors.
- 6.- Restabliment de l'Estatut autònom del 1.932, com a marc per a avançar cap a l'exercici complet del dret d'autodeterminació per la poble de Catalunya.
- 7.- Corts Constituents, elegides per sufragi universal que configurin les futures institucions polítiques de l'Estat espanyol.

b) L'Assemblea de Catalunya, organitzada en, pràcticament, hi estan totes les forces democràtiques d'esquerra i de dreta del país: La Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya, Partit Socialista d'Alliberament Nacional, Partit Socialista Obrer Espanyol, Comissions Obreres de 12 localitats i comarques, Unió General de Treballadors, Bloc Català d'Estudians, Joventut Obrera del FNC (Front Nacional de Catalunya), Joventut Comunista de Catalunya, Moviment Universitari de 10 Facultats de les Universitats Central i Autònoma, Enginyers de Terrassa, Comunitats Cristianes de Base, Representants d'Ambients Cristianes, Grup de No-violents, Paula Rodona, Assemblea Permanent d'Intel·lectuals Catalans, Comissions de Camps, Professors de la Universitat Central i Autònoma, Comissions d'onze professions diver-

(segueix a la pàg.2)

LA VAGA GENERAL DEL
BAIX LLOBREGAT

Informació de Comunicació
Hemeros General
CEDOC

informació pag.3

(ve de la pàg. 1.)

ment hi han entrat: Grups — d'Acció Carlina, Solidaritat Obrera de Catalunya, Unió Sindical Obrera, Grup de No-alignats Polítics, Partido Comunista de España Internacional, Partit Obrer d'Unificació Marxista, Bandera Roja i 42 representacions de comarques i localitats de Catalunya.

El seu programa de quatre punts és:

- 1.- La consecució de l'amnistia general per als presos i exiliats polítics.
- 2.- L'exercici de les llibertats democràtiques fonamentals: llibertat de reunió, d'expressió, d'associació —inclosa la sindical—, de manifestació i dret de vaga —que garanteixin l'accés efectiu del poble al poder econòmic i polític.
- 3.- Restabliment de les institucions i dels principis configurats en el Estatut de 1.932 com a expressió concreta d'aquestes llibertats a Catalunya i com a via per arribar al ple exercici del dret d'autodeterminació.
- 4.- La coordinació de l'acció de tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica.

c) En quant a la dreta i l'esquerra a la resta de l'Estat espanyol, podem dir que, com a Catalunya, s'han fet importantíssims avanços, i que està madurant, molt positivament, la urgent necessitat d'una reconciliació entre tots els homes, a fi d'allunyar i oblidar el record de la guerra civil, per així poder avançar, cada dia amb menys dificultats cap a una real i efectiva unió de totes les forces antifeixistes, progressistes i democràtiques, tant de dreta com d'esquerra, capaces juntes de posar fi a tan llarg i tenebrós període de feixisme, per entrar ja de ple en una democràcia al model dels països de l'Europa Occidental sense una nova guerra civil.

L'ENTREN ESQUERRA

Només podem dir que les seves accions viues i espectaculars no són res més que la resposta desesperada a la violència institucionalitzada del règim, contribuint a accelerar el procés cap a la democràcia.

ESQUERRA

Salidari, amb entusiasme, les declaracions cada dia més decidides i compromeses de les hierarquies de l'Església (Cardenal Jubany, Cardenal Tarancón, Bisbe Añoveros, etc.) pel restabliment, a tot l'Estat espanyol, de les llibertats proclamades en la Declaració Universal dels Drets Humans.

En quant a l'Església en general, hem de dir que, encara que lentament, es va desenrotllant, en el seu si, una presa de consciència sobre la importància de les llibertats democràtiques per aconseguir una real convivència civil entre tots els homes.

EXERCICI

Des de fa temps, les forces de l'oposició al règim lliuren documents, d'una forma clau destina a la oficialitat i als caps de l'exercit a fi d'informar-los, detalladament, de la situació del propi exercit i de la societat

que ells creuen defensar. I avui estem en condicions de dir, que aquest treball de l'oposició dintre i fora de l'exercit, junt amb la pròpia dinàmica d'una oficialitat diferent de la que va fer la guerra civil, està donant els seus fruits.

Un gran percentatge d'oficials es declara partidari de les llibertats polítiques i democràtiques i un grup de generals creu que ja ha arribat el moment de donar la paraula al poble. Hem de dir també, que aquesta nova consciència militar s'ha intensificat des del cop militar de Portugal, i posteriorment per la inesperada destitució del cap de l'Estat Major de l'Exercit, general Díez Alegria, per les seves declaracions sobre el desenrotllament favorable dels esdeveniments de Portugal i pels seus conceptes sobre la democràcia.

Com podem veure, doncs, els aires d'intranquil·litat i de descontent que es respiren areu de l'Estat espanyol estan més que fonamentats; com també ho està el desig de trobar els camins de l'entesa i de la raó com ho demostra, clarament i positivament, la reunió al Hotel Ritz de Barcelona de 13 personalitats representants d'un poder econòmic i social decisiu a l'Estat espanyol, la qual reunió tengué lloc el 29 de maig. Aquestes personalitats d'ideologies tan oposades amb la classe obrera han arribat a una conclusió: "L'apertura actual només tindrà significació si porta a un canvi democràtic que col·loqui aquest país al lloc que mereix i reclama entre els més avançats del món". Aquestes personalitats són: Santiago Nadal, president de l'Associació de Premsa de Barcelona, — Salvador Millet, President de l'Institut d'Estudis Europeus i pertany a la Cambra de Comerç, — Marqués de la Vega Inclán, un dels principals agents de canvi i borsa del país, president de la Secció Espanyola de la Lliga Europea de Cooperació Econòmica, — Lluís Cerdà, president 21 empreses catalanes, es considerat un dels homes més rics del Principat i un dels principals socis de Rockefeller, — Ramón Trias Fargas, catedràtic d'Economia membre de la Real Acadèmia de Ciències Jurídiques i Financeres, — Antoni Moragas, degà del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya i Balears, Conseller de Banca Catalana i "Edicions 62", — Manuel Giménez de Parga, catedràtic de Dret Polític des de 1957, — Josep Andreu Abelló, alterna les professions d'advocat i activitats financeres, — Anton Canyelles, advocat i joier, membre de la Comissió Diocesana Justícia i Pau, propietari d'Or i Flama, — Joan Reventós, advocat, empresari i conseller d'una de les 10 fàbriques més importants de Catalunya, — Agustí Semir, advocat, membre de Pax Cristi i Justícia i Pau, un dels fundadors de l'Associació Catòlica de Dirigits i un dels 113 destinats a una església de Barcelona, — Josep Soler Bartera, advocat laborista, el primer advocat català que ha actuat davant del TOP, un dels 113 i un dels fundadors l'any 1936 del PSUC.

NI UN SOL VOT DE CONFIANÇA AL GOVERN DEL CARROT VIL, AL GOVERN DE LA SELECTIVITAT, AL GOVERN DE LA PUJA CONSTANT DE PREUS, AL GOVERN DE LES ASSOCIACIONS "DENTRO DEL MOVIMIENTO", AL GOVERN DE LA REPRESSIÓ D'ARIAS NAVARRO.

Visca la democràcia!!
Biblioteca de Comunicació
CEDOC

la vaga general del baix llobregat

Les darreres setmanes i en solidaritat amb la lluita d'ELSA i SOLVAY, començaren a parar un nombre cada vegada més alt d'empreses fins superar les 50.

Aquesta solidaritat va quedar evidenciant en un altre aspecte, l'ajut econòmic, arribant-se a recollir quasi dos milions de ptes. per mantenir la vaga.

Dimecres 3 de juliol. Es produeixen aturades de 2 a 4 hores a 76 empreses del Baix Llobregat en solidaritat amb Elsa Solvay i per recolzar la plataforma comarcal del ram del metall que la patronal no accepta. Al vespre, en una assemblea de 900 treballadors a la CNS. de Cornellà, convoquen una vaga general per el dia següent.

Dijous 4. VAGA GENERAL A CORNELIA: Al matí a l'entrada, es celebren, en moltes fàbriques assemblees a les quals es decideix la vaga. Se surt massivament al carrer per estendre la lluita a altres fàbriques. A les 10 del matí la vaga és total a Cornellà i Sant Joan Despí. Milers de treballadors recorren els carrers durant tot el dia. La policia està completament desbordada, quan dissolen un grup de treballadors, se'n forma un de més gran immediatament.

Divendres 5. La vaga s'estén a quasi tota la comarca. A Sant Feliu del Llobregat els treballadors tallen la carretera general ajudats per la població hi han durs enfrontaments amb la guàrdia civil i a la tarda es tanquen nombrosos comerços, escoles i bars.

El diumenge es pronuncia una homilia a la major part del Baix Llobregat on la qual la vicaria Episcopal de la zona sud de Barcelona es posa al costat dels obrers i denuncia els acomiadaments i la manca dels drets més elementals.

La vaga general continua la setmana següent i s'estén a Molins de Rey, a pràcticament tot el Baix Llobregat, i en moltíssimes empreses s'altres comarques fan atura en solidaritat.

El 10 de juliol en una assemblea de 700 càrrecs Sindicals de tota la Comarca a la Sindical de Cornellà s'acorda tornar al treball per considerar que s'havien aconseguit solucions acceptables per als tres punts més importants: 1) L'acord d'Elsa. 2) L'acceptació de la represa de la negociació del conveni comarcal del Metall, que la part patronal havia trencat. i 3) Que la direcció de SOLVAY havia assegurat als seus treballadors que s'asseuria a negociar en torn a llurs reivindicacions. (la manca d'espai ens impideix una més gran informació)

ELSA: 47 dies de vaga

El conflicte comença quan la direcció de l'empresa intenta fer treballar 3 diumenges els obrers amb el vist i plaú de la delegació de treball de Barcelona. Els obrers no ho accepten i formen una comissió de jurats d'empresa que es trasllada a Madrid i obté una sentència de la "Dirección General del Trabajo" que resol declarar improcedent el sistema de tres diumenges seguits de treball.

Aquest mateix dia l'empresa inicia la tramitació d'expedient contra els vuit jurats que s'han traslladat a Madrid.

L'empresa vol negociar i és llavors quan els obrers plantejan tres punts bàsics que tenen d'èsser acceptats com a punt de partida per a començar la negociació: 1er.- No treballar tres diumenges seguits.- 2on.- 5000 ptes. d'augment mensual.- 3er.- la paralització dels tràmits d'expedient contra els vuit jurats.

No hi ha acord i els obrers sol·liciten la declaració de conflicte col·lectiu.

L'empresa despatxa un dels obrers i com a conseqüència, el 22 de maig, es declara la vaga total.

El 24 son desallotjats de la factoria per la policia i els es comunica una suspensió de 4 dies de "empleo y sueldo". El 28 són altra vegada desallotjats. El mateix dia hi ha la vista a magistratura, els obrers exigeixen la readmissió de tots els despatxats, 50 % de salari per als dies de vaga i 5000 ptes. d'augment. L'empresa accepta readmetre'ls tots menys dos i pagar una setmana de salari a canvi de tornar a la normalitat. No s'arriba a cap acord. El dia següent, 518 obrers reben una carta d'acomiadament. Dies després en reben una altra en que l'empresa està disposada a "perdonar" oferint la readmissió, però amb pèrdua d'antiguitat.

Cal remarcar com els treballadors d'Elsa han sabut mobilitzar tota la comarca, les assemblees de l'empresa (dins i a la porta), els piquets d'obres amb granota recorren els carrers de Cornellà, i aplicant a les botigues, a la porta de les esglésies als mercats, i sobretot a les altres fàbriques la seva lluita i la necessitat de la solidaritat, ha sigut decisiu i ha estat la base de l'amplia solidaritat aconseguida.

Les accions en solidaritat amb Elsa començaren a primers de Juny amb recollides de diners, assemblees, aturs d'algunes hores a diverses empreses augmentant cada dia que anava passant el nombre d'hores i d'empreses, fins a arribar a la vaga general del 5 al 10 de juliol de tot el Baix Llobregat.

Degut a la vaga general, la pressió obrera popular per un cantó i la d'altres empresaris que els interessava una solució ràpida, el 9 de juliol a quasi 50 dies de vaga s'arriba a un acord:

Augment global de 40 milions.

Treballar dos diumenges i el tercer de forma voluntària.

Dels tres acomiadats l'empresa es readmet, fins i tot, un, si bé els dos restants la Sindical es compromet a trobar-los un altre treball i pagar el salari íntegre, fins a tenir feina.

UNA GRAN VICTORIA DELS TREBALLADORS D'ELSA.

questions
locals

Sota l'expressió de "sector públic" s'enquadra un conjunt d'organismes de molt diversa naturalesa, que tenen com a comú denominador la realització dels serveis públics. Es poden agrupar segons les operacions o funcions que tenen encomanades en:

- administracions públiques,
- empreses públiques, i
- institucions financeres públiques.

El sector públic per a atendre la cobertura dels serveis que exigeix una comunitat moderna li cal un conjunt de mitjans. Aquests mitjans són els ingressos públics, la partida més important dels quals són els impostos, o sigui, els diners obtinguts coactivament

de tot el poble per a fer front a aquestes essentials serveis.

Si he parlat de tot això és per poder afirmar que RENFE és una empresa pública, l'objectiu de la qual és la realització d'un servei públic (el transport en aquest cas), finançat per tots nosaltres, i que pel seu caràcter de pública cal que serveixi la comunitat. Si aquesta és, doncs, la seva finalitat no té cap mena d'explicació el que es prenguin mesures que afectin tanta gent (generalment en són usuaris les classes menys afavorides econòmicament) sense la seva coneixença prèvia i el seu consentiment.

Ultimament la RENFE ha deixat ben clar que poc l'importa el bé de la comunitat i que regem a interessos concrets i particulars: hem referenciat a l'anul·lació de trens i a l'augment de línies secundàries perquè no li rendien econòmicament prou.

Segons declaracions oficials la RENFE ha encomanat al Banc Mundial un estudi econòmic per a poder treure'n els màxims beneficis amb el mínim esforç, i resulta que aquesta entitat li ha aconsellat això. Com totes les planificacions oficials, aquesta també ha estat fabricada per un equip de tècnics que no saben res de quines són les veritables necessitats del poble, doncs com tots sabem no en som mai consultats. Deu ser per allò que repetidament ens diuen: que el poble no està preparat per a tanta responsabilitat i s'encarreguen ells de saber el que ens convé.

Es curia com després de tants anys de queixar-nos que no teníem bon servei, uns senyors han decidit pel nostre bé suprimir tres trens: el de les 6'55 del matí, el de les 3'26 de la tarda i el que sortia de Barcelona a les 9'45 de la nit.

Els que emprem normalment la RENFE ens sentim francament defraudats, doncs fa poc temps podíem llegir, en uns cartells que hi havia a cada estació, les disculpes que ens donava l'esmentada empresa per a les anormalitats que havíem d'aguantar cada dia, perquè se'n va deia que era per a millorar el servei a finals de maig.

L'únic que deu haver millorat són els guanys de l'empresa perquè, a part que els trens anul·lats ja no li donen despeses, es va augmentar el preu dels bitllets aquest hivern i altre vegada no fa gaire.

Jo em pregunto fins quan estem disposats a acceptar amb passivitat totes les mesures arbitràries i injustes que ens imposen des de dalt. Les resolucions que pren tot organisme públic cal que es donguin a conèixer als interessats. Les explicacions cal també que siguin públiques.

DONA

Als treballadors dels hotels

En el butlletí "Informa Sindicatos" del maig del 74 contenia un apartat de la delegació Comarcal de Calella, dedicat en una bona part a l'indústria de l'hosteleria. Entre altres coses informava del jornal mínim que és de 225 ptes. per a 8 hores de treball, igual a 6.750 ptes. mensuals i acabava amb el següent eslogan: "Trabajador acude a la Organización Sindical para conocer tus derechos".

Perquè els dirigents de la C.N.S. no es proposen de conèixer els obrers de cada hotel?, així sabrien quins són els patrons que no compleixen les normes laborals. Però no els cal, ja ho saben sobradament, ells mateixos han intervingut en les diferents reunions que han tingut els senyors hotelers a la C.N.S., per tractar de la situació de crisi i per trobar noves maneres de poder-se saltar més eficaçment les disposicions laborals.

No hi ha cap dubte, i tothom ho sap, que els treballadors del ram de l'hosteleria treballen de 10 a 12 hores al dia, que les hores extres i els dies festius no els són pagats, que no tenen cap dia de repòs en tota la temporada, que no perceben la part proporcional del 13 de Juliol i Nadal, que la majoria d'obres no són subscrites a la seguretat social, que tenen de dormir apilonats en habitacions de 4 ó 8 persones quan l'espai hauria d'ésser per a dues, etc.... Davant tot aquest problema que es plantegen els responsables de la C.N.S.?

Pretenen fer creure als treballadors que defensen llurs interessos quan fan tot el contrari: fan complir al mínim unes lleis laborals que per si ja són més que insuficients i estan, com han estat sempre, al servei de llurs amfitrions els Patrons.

I si no; com és que convoquen els hotelers a la C.N.S. per parlar de llurs problemes, i no ho fan amb els obrers que són els que més afectats estan?

Senyor de la C.N.S., no enganyeu a ningú amb la vostra demagogia. No es pot coquetejar amb els patrons i defensar al mateix temps els drets dels treballadors.

Obrers defensen els vostres drets que són escamotejats, apersonau-vos en línia a per coneguts el sindicat i exigeu l'aplicació del conveni col·lectiu de l'indústria de l'hosteleria, àdhuc us podeu dirigir a la magistratura de treball a Barcelona, Sols per aquests mitjans obtindreu el que us pertany, segons la llei.

HABEL SOQUES

Hom, qui es lleva cada mati a les set per anar a treballar, igual que els meus companys de taller que ens veiem obligats a vendre cada dia la nostra força de treball per a poder subsistir, fàcilment ens perdem pels difícils viaranyes de l'economia i en sembla, que els passa això mateix a la majoria de treballadors. La terminologia que empen els entesos en economia, embrotet els encarregats de portar a bon port els sagrats interessos econòmics del país, no és gens entenedora, encara que en honor a la veritat no aconseguen el seu fi: enganyar-nos. Un exemple clar es el del fiamant Ministre d'Hisenda, senyor Barrera de Irimo, que va parlar davant la T.V. i la premsa, exposant les línies político-econòmiques que segueix el govern davant la gran inflació que hi ha -d'un 20 a 25 % per any- que amenaça d'una manera alarmant a les ja pobres economies dels treballadors. L'augment del cost de la vida segueix el seu ritme galopant i enguany, de gener a maig, l'índex general ha crescut un 6,50 % -un quinse per cent d'increment més que en el mateix període de l'any passat-. Davant d'aquest descarat desbocament de preus el senyor Barrera de Irimo es decanta per la solució més fàcil: la contenció governamental dels sous.

Els convenis col·lectius han esdevingut un escarni per als obrers, ja que difícilment aquests augmenten un tant per cent equivalent amb l'alça de preus, quedant-nos així els treballadors, sempre en desigualtat davant el cost de la vida -per a menjar i encara malament-. I si encara no són pocs els articles que han pujat i que tots ja els sabem, aviat caldrà afegir-hi: el cafè, 50 pesetes per Kg.; el tabac un 50 %, i els que vindran.....

El malestar augmenta en tots els sectors socials, inclús en alguns sectors empresarials com és el sector turístic. Els hotels estan al 50 % de l'any passat i n'hi han alguns que no han obert, els petits comerços

la classe dominant.

i les classes dominades

La puja de preus. Us imagineu quants i quants burgesos s'estan omplint de diners amb aquest sistema. I quina manera més subtil de rebuixar-nos el sou.

La classe burgesa disposa de la televisió i d'altres mitjans de comunicació i d'opinió per a aconseguir-nos, confondre'ns i fer-nos veure la necessitat de finançar-los l'acumulació de capital.

La classe burgesa disposa de l'Estat franquista per a congelar-nos els salaris, de la seva policia per a reprimir-nos qualsevol protesta i acovardir-nos, del seu Boletín Oficial del Estado per a decretar les seves pujades de preus: transports, aigua, gas, electricitat, gasolina, llogers de les nostres vivendes.

La classe burgesa monopolista disposa del control dels llocs de treball i del mercat per a especular i engrandir els seus negocis, inclús la nostra força de treball.

Amb tots aquests mitjans, la classe burgesa es disposa a carregar sobre les nostres espatlles el pes de la crisi econòmica que s'aprofundeix i, si li és possible, de negociar-hi i treure'n profit (Recordem el discurs de Barrera d'Irimo a la TVE).

Aquesta crisi econòmica vindrà acompanyada a l'Estat espanyol de la crisi política (el franquisme no és viable) i ideològica (no convenen ja ningú). Proletariat, policia, demagogia, falses promeses, explotació franquista: la cançoneta ja fa masses anys que dura.

Organització, cal organitzar-nos si volem recuperar la nostra identitat.

CARMELO PEREZ

de turisme tindran que començar a plantejar-se que fer cara aquest llarg hivern que se'ns presenta; però el malestar hi és especialment en les famílies obreres que si bé, és veritat que no entenen gaire d'economia, sí entenen del difícil que és viure d'un escanyat sou que ens donen malgrat els convenis, que la major part de vegades són aprovats (per obligació cumplimiento) prèvia autorització de sindicats, CNS, així acompanyat d'acordaments, detenció a vegades d'enllaços sindicals, desallotjaments de les fàbriques per la policia, etc.;...

En fi, la brillant intervenció del Ministre d'Hisenda a TVE, escarmentant-se en fer-nos entendre la política econòmica que segueix el govern ens ha semblat pura demagogia.

FRANQUELL

AMNISTIA

El Secretariat de "Justícia i Pau" de l'arxidiocesi de Barcelona ha pres la iniciativa de promoure una gran campanya de recollida de signatures per a demanar al Cardenal President de la Conferència Episcopal de l'Estat espanyol que formulí la petició d'amnistia.

El text del document constitueix pel seu contingut i per la seva forma legal, oberta i pública, una aportació importantíssima a l'exigència de canvis democràtics que Catalunya i els pobles d'Espanya necessiten i desitgen.

En el document no sols es fa la demanda d'amnistia per als presos, exiliats i sancionats per motius polítics o d'objecció de consciència, sinó que es planteja, a més a més, l'exigència del reconeixement jurídic dels drets humans de reunió, associació i expressió, i el respecte als drets de les minories ètniques que hi ha al Estat espanyol.

La població que pateix detenció o presó per motius polítics, pot oscil·lar darrerament entre 500 i 1.000 persones, si bé no vol dir que sigui només aquest el nombre de presos polítics durant tot l'any, ja que aquesta xifra es refereix solament al nombre de detinguts o presos coincidents en un moment determinat.

Els Jutjats i el Tribunal d'Ordre Públic van incoar l'any passat més de 2.000 sumaris, amb un terme mig de 4 persones cada un, el que faria un total de més de 8.000 persones processades al TOP. Si hi afegim el nombre de processos per la Jurisdicció Militar, els menors de 17 anys que passen al Tribunal Tutelar de Menors i els centenars de persones que pateixen arrest per no pagar multes governatives, podem comprendre que, sense cap exageració, unes 10.000 persones foren sancionades l'any passat per activitats de tipus polític.

Si a tot això hi afegim el problema dels acomiadaments, sancions laborals, pèrdues de matrícula o expulsions de la Universitat, denegacions de certificats de bona conducta, de passaport, tindrem una visió estimativa de la repressió, legal avui per avui, de les activitats d'opinió al nostre país.

La promulgació d'una amnistia es fa especialment necessària pels qui pateixen les presons franquistes, on no es persegueix res més que l'anihilament físic, i fins i tot, físic del pres. Les condicions de sanitat no existeixen. Varias vegades s'han produït casos de còlera a causa del mal estat del menjar. És l'únic país d'Europa on no hi ha estufes ni cap mena de calefacció a les cel·les. I molt més se'n podria parlar de les presons de l'Estat espanyol.

Es per això que tota persona amb un mínim de dignitat i respecte al profeme no pot negar la seva signatura i ha de fer el possible perquè aquest document arribi a tothom, perquè ningú es quedi sense l'oportunitat de signar-lo.

Així ho han entès ja diversos grups de gent a Calella que, cadascú al seu lloc i tots junts, estan portant a la pràctica la campanya per la recollida de signatures. És xocant, però, que persones que es donen un cert aire lliberal i democràtic, es mostrin reticents a l'hora de firmar i mirin de fer-se el desentès, tot i tractant-se d'un document legal.

No siguem nosaltres d'aquests últims. Els represaliats polítics necessiten la nostra signatura.

Cap persona que veritablement respecti el profeme que sigui veritablement democràtica,

no pot quedar sense signar. Arreu de l'Estat espanyol se sent un clam per l'AMNISTIA i els DRETS DEMOCRÀTICS.

TAIQUES

S'han recollit a Calella amb solidaritat amb la vaga del Peix Il·llegat 5.670 ptes.

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

NOTA DE REDACCIÓ

Aquest FULL hauria d'haver sortit durant la primera quinzena de juliol, però degut a problemes tècnics no s'ha pogut lliurar fins ara.

Malgrat tot creiem que el seu contingut no ha perdut interès, fins i tot ens atrevirem a dir que algun dels temes està més que mai d'actualitat.

Un treball clandestí com el nostre, comporta que dificultats de diferents tipus com les que fa massa que arrosseguem, recareixin temps per a solucionar-se. Això però, no ens fa perdre el zel, i com fins ara, per a resoldre-ho no hi escatimarem esforços.

Denunciem enèrgicament a tota la opinió pública de Calella, la brutal i inhumana intervenció de la guàrdia civil en el poble de Carmona (Sevilla) contra unes dues mil persones, -dones i criatures en la seva majoria- que es manifestaven pacíficament per tal d'aconseguir aigua.

Carmona és un poble de 25.000 habitants que fa més de deu anys espera pacientment l'aprovació per "las Cortes Españolas" d'un projecte de portada d'aigua del Guadalquivir.

La negació sistemàtica per part del govern de solucionar el problema, junt amb el dramatisme de no tenir una sola gota d'aigua en aquesta època de l'any doblement calurosa a Andalusia, ha posat novament de manifest el caràcter criminal i feixista del règim, que si bé ha canviat la façana i les cares, (ara se'ns mostra amb la del aperturisme d'Arias Navarro i la recent estrenada "Jefatura del Estado" del príncep Juan Carlos), fets com aquest posen en evidència la seva intenció de mantindre el poble en la opressió, com fins ara.

Aquesta vegada el trist balanç ha sigut el de varies dones contusionades pels cops de culata de la guàrdia civil, un nio de 16 anys greument ferit, i un treballador casat i pare de tres criatures assassinat.